

denárjev pa cempera ne dobiš.“ — Siromak se joka, kaj čem vender početi? živ ne morem v jamo, domu grem, in čakal bom, de mene in družino lakota podavi. Vóhernik pravi: véš kaj? krast pojdi! — Revež obmolkne in gre klavern domu. Ponoči vstane in gre rés, kakor mu je skopuh bil svét dal, krast; pa kam, kaj mislite? — ravno k bogatinu, in pomuza mu célo slanino z dimnika dôli, in znosi na svoj dom. Zjutrej gospodinja vstane, in v kuhinjo gré, perpravljat za družino kosilo; ko se pa kviško ozrè, zagleda, de je vse mesó z dimnika pobrano. Na glas zakričí, in skliče vso družino na noge. Gospodár, ravno zgor imenovani skopuh, kmalo vgone tatú, in ga neutegama gospóska ovadi. Gospóska pošlje po tata, in ga vpraša, ali je res ukradel, česar je obdolžen, ali ne? Revež nič ne tají, ampak spozná v okomigleji svoj gréh: de je v veliki sili, in po svétu tožníka to storil, de mu ni hotel za preslonbo ne eniga koplévnika mešaniga žita bres denárjev dati, in de je resnično poštene volje bil, mu berž ko berž dolg plačati. —

In glejte, kakošno obsodbo je tukej gospóska storila! — Reveža je oistro posvarila, de je kradel. Skopuhu pa je terdo prepovedala, de nima od siromaka ne gôle kostí nazaj terjati, ampak de mu mora še žita in perkuhe dati, kér ob gôlim mésu ne more ravno lahko obstati. In perstavi mu še resne besede: Če nočete révežam dobriga storiti, jim tudi pregrešnih svétov ne sméte dajati.“

Práv je gospóska obsodila, kér boljši je ta kakor práv gorka zauha. M.

Dopis iz spodnjiga Štajarskiga.

Po hudi spomladi zavoljo pomanjkanja živeža smo težko pričakovali noviga živeža, in smo, hvala Bogú! spet srečno sternino pod streho spravili; pšenice je veliko in je práv lepa, réž na snopu je malo plenjala, je pa na zernu toliko boljši; sadja bo na kupe, in že novo pijačo iz jabelk delajo; češplje so še bolj polne kot lani; sená je tretji del manj od lani, zato je pa tudi živinska kupčija padla; v nogradih je še kar zdravo in polno grozdje; zatorej staro vino na prodaj silijo in se mu cena níža.

Samo en sovražnik nam zdej žuga, ki nam veliko žalost dela — gnjiloba na korúnu se sémtertje prikazuje. Ali je tudi drugod taka? *) Na poti za Savo čez Bóštanj sim gosp. Dermelna obiskal; svetinje, ktero je zavoljo pridne reje murbnih dreves dobil, ni zastonj dobil; njegove murbe tako lepo rastejo, de jih je veselje viditi; z eno besedo rečem: gosp. Dermel je v svojim kmetijstvu lep izgled drugim kmetovavcam.

Gospodu fajmoštru Vertovcu se mi nevedni bravci práv práv lepo zahvalimo za lepo zvezdoslovje; Bog nam ohrani per zdravji še dolgo let taciga gospoda učenika! — pič.

Oznanilo

kmetijski družbi na ogled poslaniga krajnskiga sadja.

(Dalje.)

16. Jožef Vodè, cerkovnik pri nunah v Loki,

*) Sémtertje se sicer sliši, de krompir gnjije, tode letas bojé ne bo sile, zakaj že davnej ni krompir takó lepo cvetel kakor letas, in že davnej ni bil takó rodovitén kakor letas; lahko rečemo, de ga je letas na pol več, kot druge leta. Če ga tedej tudi nekoliko pod zlo pride, ga bo še dosti ostalo, kér se krompirjeva bolezin — kakor se sliši — letas ni takó razširila kot lani, in kmetovavci tudi že bolj vedó, kakó je s krompirjem ravnati, de se ga po nevednosti in nemarnosti ne bo toliko pogubilo. Vredništvo.

je poslal iz nunskega verta hvale vrednih velicij marelje (grosse gemeine Aprikose).

17. Gosp. Samasa, v Ljubljani: poletnih tofeljnov (Sommertafetapfel).

18. Gosp. Anton vitez od Widerkhern, grajšak iz Male Loke na Dolenskim: žlahtnic (Jakobsbirn) in pa kersnih jabelk (Sommerpepping). Gosp. vitez Widerkhern so prvi, ki so nam iz Dolenskiga kaj poslali, upamo, de se bo pogostno pošiljanje iz Dolenskiga zdej začelo.

19. Gosp. Jožef Dolenc, komisijski uradnik in posestnik v Ipavi, so poslali breskev po imenu zgodnje laške kostenice (weisse Magdalenenhärtling).

20. Gosp. Janez Dolenc, kupec in posestnik v Ipavi: ravno tacih breskev in pa grozjdja terte Augustane (Augustana).

21. Gosp. fajmošter Kunstl, iz Lés na Gorenském: Nr. 1. že pohvaljenih laških medenc (Annabirn); Nr. 2. belih ali drobnih medenc (múz) Honigbirne; Nr. 3. rumenih medenc (frühzeitiga Wirthschaftsbirne) Nr. 4. še niso bile zrele; Nr. 5. medenčnih sladčkov (gemeiner süsßer Wildling); Nr. 6. Kirschpflaume, kónj (?), to robo so gosp. Pirc v te kraje zaplodili; Nr. 7. špingeljnov (gelber Spieling). — Práv vseč so nam bili mnogoteri pristavki gosp. fajmoštra, namreč: de je bilo letas češinj v Leški okolici celo reč in de je en sam kmet čez 60 gold. za nje skupil (kmetje ali slišite, koliko dobička sadje prinese!), srednja cena je bila za mernik po 40 kraje., nar zgodnejši in nar poznejši so se pa tudi prodajale po 18 grošev. Ni jih bilo treba, na prodaj okoli nositi, branjevke in branjevci so na dom po-nje prišli. Laških medenc je bilo letas veliko; mernik po 18 grošev; tudi ceno belih ali drobnih medenc je zgorej imenovani kmet na 18 grošev postavil. Medenca pride bojé od besede med; na Gorenském imenujejo zgodnje hruške medence, zgodnje jabelka pa medenčnjike; vse sadje, ki je posebno dobriga, žlahtniga okusa (zmaha), dobí perimik laško, kar spričuje, de je prvo žlahtno sadje v naše kraje večidel iz Laškiga prišlo.“

Odborstvo sadne razstave 4. vel. serp. 1847.
(Dalje sledi.)

Prislovice Štajarskih Slovincov.

Smert si v nikom ne prebira. — Počasi se tudi déleč pride. — Ima več sreče, kakor pameti. — Dobro delo se samo hvali. — Pogosta družina, sloka živina. — Kaj veljá lepa skleda, pa nič v nji. —

Vganjka zastavice v poslednjim listu je:

Svet, leto, mesec, dan in noč.

Današnjimu listu je perdjan 14. dokladni list — in pa dvajseti del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajuju	
	14. velikiga serpana.		9. velikiga serpana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	37	2	40
1 > > banaške	2	55	2	47
1 > Turšice	2	5	2	6
1 > Soršice	—	—	—	—
1 > Réži	2	2	2	20
1 > Ječmena	1	59	—	—
1 > Prosa	1	53	2	—
1 > Ajde	—	—	1	50
1 > Ovsá	1	3	1	9